

sker i andre lande, og det vil jeg give fru Margrete Auken ret i ikke er særlig hensigtsmæssigt.

Men så må jeg også henvise til den publikation fra maj 1996 fra Danida, hvoraf det jo netop fremgår, at FN's børnekonvention er tilstrækkelig til at forhindre omskæring i udlandet, og derfor tror jeg, vi under udvalgsarbejdet må sikre os, at vi får en præcisering her, for så kan jeg forstå at også SF er positivt indstillet.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg må bede fru Pia Kjærsgaard om lige at høre efter:

Vi er imod pigeomskæring, for vi synes, det er en barbarisk og lemlæstende skik, men vi må desværre se i øjnene, at det er der altså nogle ude i verden der ikke synes, og hvis vi ikke forholder os til dét, får vi ikke gjort noget ved det, og vi skal have gjort noget ved det og ikke kun have gjort noget ved vores egen pompøse position – så er det sagt!

Og så vil jeg sige til fru Lene Espersen om det andet spørgsmål:

Hvis det viser sig, at de somaliske kvinder – og mændene med for den sags skyld – kan sige, at det, der står i den danske lovgivning i dag, hvor det klart er forbudt, men hvor der ikke er en særlig lovparagraf om det, ikke er tilstrækkeligt, og at det vil hjælpe at få en særlig lovparagraf om det i den danske lovgivning, så vil jeg personlig ikke have noget imod det. Men med hensyn til udlandet har jeg sagt, at som det er i øjeblikket, kan vi rent retligt ikke gøre noget.

Dermed har jeg ikke sagt, at hvis det retlige er i orden, synes jeg også, det er i orden, for det vil jeg godt vide lidt mere om. Men rent retligt er vi forhindret i det for øjeblikket, og desuden er jeg dybt skeptisk over for, om det er en farbar vej at gå i den sammenhæng. Men lad os få det undersøgt.

Og jeg er ganske enig med fru Lene Espersen i, at vi også bør få undersøgt, hvad vi kan gøre ifølge FN's børnekonvention, for jeg hæfter mig altså ved udtrykket rituel omskæring, fordi mit forhold til religiøse skikke siger mig, at denne form for omskæring ikke er specielt rituel. Drengomskæringen er rituel, i hvert fald hos jøderne, men er pigeomskæringen også rituel, altså religiøs?

Det er sådan nogle ting, jeg tror der kan være noget klums med i formuleringerne i børnekonventionen, men lad os prøve at få det undersøgt – jeg har ikke noget i klemme dér.

Bjørn Elmquist (RV):

Vi havde den samme debat i foråret, og i debatten indtil nu har der været tre endog meget aktive ordførere for forslagsstillerne. Så jeg kan jo forudse, at jeg skal igennem den samme vridemølle, som de foregående ordførere, der ikke har kunnet støtte forslaget, har været. Og jeg savner måske den fjerde blandt forslagsstillerne, hr. Jacob Haugaard, men han er måske ikke helt så engageret i denne sag.

Min holdning svarer til det, vi har hørt fra hr. Holger Graversen og fra fru Margrete Auken, og jeg har – på samme måde som fru Margrete Auken gav udtryk for – uden at det er polemisk ment, hæftet mig ved den store interesse, der fra højresiden i salen udvises for vore fremmede synspunkter i denne sag. Det glæder jeg mig over, og jeg håber, at man også vil begynde at lytte lidt til dem på andre områder end lige præcis dette.

Og det er jo påfaldende, at det ikke f.eks. er den udlændingepolitiske eller retspolitiske ordfører for Det Konservative Folkeparti, der deltager i denne debat. For det er normalt ikke fru Lene Espersen, der tager sig af udlændingepolitiske spørgsmål såsom asylansøgere og integration i det danske samfund osv., men her er der altså lige præcis en sag, som fru Lene Espersen kan køre uden for den sammenhæng, som vi andre så må prøve på at få skabt.

Så jeg bakker det op, som justitsministeren, hr. Holger Graversen og fru Margrete Auken har sagt, og så forudser jeg, at der om et øjeblik sidder tre ordførere hernede foran for at komme med korte bemærkninger af samme karakter som til de tre andre, som jeg lige har nævnt, men da mine svar vil blive som de svar, der allerede er givet, vil jeg ikke spilde Tingets tid med dét.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Hvis vi bare altid kunne få den forsikring fra hr. Bjørn Elmquist, ville meget være nået i dansk politik, men det er åbenbart kun i forbindelse med sager, der som denne ikke interesserer hr. Bjørn Elmquist så meget, og det er jo ganske få, må man nok konkludere.

Men samtidig vil jeg sige, at jeg faktisk ikke rigtig havde lyst til at gå i rette med fru Margrete Auken på det punkt, men at jeg nu vil gøre det i forbindelse med, at hr. Bjørn Elmquist begynder at tale om udlændingepolitik, for det er jo ikke det, det her drejer sig om; det er da